

IES Madina Mayurqa

PROGRAMACIÓ DE L'OPTATIVA DE FRANCÈS

LOMCE: 1r i 2n ESO

CURSO 2022-23

CARMEN BAUTISTA DÍAZ

1. INTRODUCCIÓ I MARC LEGAL DE LA PROGRAMACIÓ

El mètode de referència en el que s'emmarca aquesta programació es centra en un enfocament predominantment comunicatiu, competencial i orientat a l'acció tal i com es contempla al Marc Europeu Comú de Referència per les Llengües (**MECR**), així com en la formació dels alumnes en els valors essencials de les societats democràtiques.

La segona llengua estrangera no es percep com una matèria que s'estudia, sinó com un valor que es fa i que s'aprèn a fer. Aquest enfocament orientat a l'acció, que ha de capacitar els alumnes de l'educació secundària obligatòria a comunicar-se efectivament en el món real, implica entendre l'ensenyament, l'aprenentatge i l'avaluació d'una manera integral.

El marc legislatiu d'aquesta programació didàctica serà la **Llei Orgànica** per a la Millora de la Qualitat Educativa (**Lomce**), 3/2020 del 9 de desembre, el **Real Decret 1105/2014** del 26 de desembre, el **Decret 65/2015** del 21 de gener; així com el **Decret 34/2015** del 15 de maig pel qual s'estableix el currículum bàsic per a l'ESO.

Els continguts s'estructuren en torn a les destreses del MCERL i amb la estructura del currículum de l'Educació Secundària Obligatòria de la comunitat de les Illes Balears.

Bloc 1: Comprensió oral de textos..

Bloc 2: Producció oral: expressió i interacció.

Bloc 3: Comprensió textos escrits.

Bloc 4: Producció escrita: expressió i interacció.

Pel que fa a l'avaluació del procediments i resultats d'aprenentatge dels alumnes, s'emprarà com a referència les disposicions del **Decret 34/2015** del 15 de maig; així com **RD 984/2021** per a l'avaluació i promoció de les distintes etapes i educatives fins a la implantació de les modificacions introduïdes per la Llei orgànica 3/2020, del 29 de desembre. i les esmenes posteriors. Per a l'atenció a la diversitat s'empraran com a referent legal les disposicions del **Decret 39/2011** del 20 d'abril.

2. ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DEL SUBDEPARTAMENT

El subdepartament de francès pertany administrativament al departament de Llengües Estrangeres, en el qual estan integrats els subdepartaments de llengua anglesa, alemana i francesa. El cap de departament de Llengües Estrangeres pertany al subdepartament d'anglès, Pof. Víctor Palacios Herrero.

Aquest subdepartament està compost per na Carmen Bautista Díaz, professora interina que desenvolupa la seva jornada laboral en dos centres – IES Joan Maria Thomàs i el IES Madina Mayurqa.

Enguany comptarem amb na Joane Bourat, l'auxiliar de conversa francesa que, com model lingüístic dels alumnes, ens aportarà l'aprenentatge de la llengua oral i la seva aproximació als usos i costums d'una part de la societat francesa. Na Joane distribueix la seva jornada laboral en dos centres diferents, l'IES Guillem Colom Casasnoves i l'IES Madina Mayurqa.

La distribució horària d'aquest subdepartament és la següent:

a] Professora titular:

HORARI	DL	DT	DC	DJ	DV
1			2n ESO-FR		
2	R.DEP DE LLENGÜES ESTRANGERES		4t ESO- FR		
3	1r ESO-FR		R.SUBD.		
	P	A	T	I	
4	4t ESO-FR		3r ESO- FR		AT. PARES
5	2n ESO-FR		1r ESO-FR		4t ESO-FR
6	COOR.				3r ESO-FR
7	EOIES				

b] Auxiliar de conversa:

HORARI	DL	DT	DC	DJ	DV
1					
2					
3	1ESO-FR				
	P	A	T	I	
4	4t ESO-FR				
5	2n ESO-FR				4t ESO-FR
6	COOR				3r ESO-FR
7	EOIES				

3. PROGRAMACIÓ D'ESO

3.1. OBJECTIUS GENERALS D'ETAPA

L'educació secundària obligatòria ha de contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats que els permetin:

a) Assumir responsablement els seus deures, conèixer i exercir els seus drets amb respecte cap als altres, practicar la tolerància, la cooperació i la solidaritat entre les persones i els grups, exercitar-se en el diàleg garantint els drets humans i la igualtat de tracte i oportunitats entre dones i homes, com a valors comuns d'una societat plural, i preparar-se per a l'exercici de la ciutadania democràtica.

b) Desenvolupar i consolidar hàbits de disciplina, estudi i feina individual i en equip com a condició necessària per a una realització eficaç de les tasques de l'aprenentatge i com a mitjà de desenvolupament personal.

c) Valorar i respectar la diferència de sexes i la igualtat de drets i oportunitats entre aquests. Rebutjar la discriminació de les persones per raó de sexe o per qualsevol altra condició o circumstància personal o social. Rebutjar els estereotips que suposin discriminació entre homes i dones, així com qualsevol manifestació de violència contra la dona.

d) Enfortir les seves capacitats afectives en tots els àmbits de la personalitat i en les seves relacions amb els altres, així com rebutjar la violència, els prejudicis de qualsevol tipus, els comportaments sexistes i resoldre pacíficament els conflictes.

e) Desenvolupar destreses bàsiques en la utilització de les fonts d'informació per adquirir, amb sentit crític, nous coneixements. Adquirir una preparació bàsica i responsable en el camp de les tecnologies, especialment les de la informació i la comunicació. Valorar la necessitat de fer un ús segur i responsable de les tecnologies digitals, tenint cura de gestionar la pròpia identitat digital i respectant la dels altres.

f) Concebir el coneixement científic com un saber integrat, que s'estructura en diferents disciplines, així com conèixer i aplicar els mètodes per identificar els problemes en els diversos camps del coneixement i de l'experiència.

3.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS DE L'ASSIGNATURA

Els objectius específics que hauran d'assolir els alumnes són els establerts en el Decret 34/2015 del 15 de maig. Segons aquest decret els objectius d'aquesta etapa són:

1. Escoltar i comprendre missatges breus relacionats amb les activitats de l'aula: instruccions, preguntes, comentaris, etc.
2. Comprendre informació general i específica de textos orals sobre assumptes quotidians i previsibles.
3. Desenvolupar la comprensió de missatges orals usant el context verbal i no verbal i els coneixements previs sobre la situació.
4. Expressar-se oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives.
5. Llegir textos senzills de forma comprensiva i ser capaç d'extreure'n informació general.
6. Escriure textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
7. Adquirir una dinàmica de grup que facilite la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge utilitzant en la mesura que sigui possible llengua estrangera vehicular dins l'aula.
8. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de la llengua estrangera.
9. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
10. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua estrangera i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.
11. Valorar la llengua estrangera i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.

12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de la llengua estrangera i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

4. CONTRIBUTIÓ DE L'ASSIGNATURA A L'ASSOLIMENT DE LES COMPETÈNCIES CLAU.

Les activitats de recepció, producció i interacció orals i escrites que conformen els estàndards d'aprenentatge en el currículum bàsic integren tant les diverses competències comunicatives específiques com les competències clau generals corresponents a cada etapa. L'adquisició d'una segona llengua estrangera, en les seves diferents modalitats, contribueix en primer lloc, i de manera fonamental, al desenvolupament de la **competència en comunicació lingüística**, no tan sols en la llengua objecte d'estudi sinó també en la llengua primera. La reflexió conscient i el desenvolupament sistemàtic de competències variades que comporta l'aprenentatge de llengües estrangeres s'estén a la llengua primera a fi de millorar les competències en aquesta per comprendre, expressar-se, interactuar i articular pensaments i sentiments sobre un mateix, l'altre i l'entorn mental i físic en el qual s'actua.

La principal eina d'accés a l'aprenentatge de nous coneixements en la majoria d'àrees és la llengua. És precisament per aquest motiu que en el procés mateix d'aprenentatge de nous coneixements es desenvolupa una altra competència bàsica que ha de servir per continuar aprenent al llarg de la vida, **la competència en aprendre a aprendre**. Conseqüentment, el currículum incideix en el caràcter procedimental de tots els seus elements constituents. Els continguts necessaris per assolir els estàndards d'aprenentatge, el grau d'adquisició del quals es valora aplicant els criteris d'avaluació descrits com a accions, són considerats continguts competencials; això és, tot allò que l'estudiant ha de saber de forma simultània, saber utilitzar i saber incorporar al seu perfil de competències.

El currículum ajuda els alumnes a desenvolupar la capacitat d'aprendre a aprendre, començant per establir de manera transparent i coherent els objectius preteixos, que han de fer els estudiants com a parlants d'una llengua estrangera mitjançant el seu ús; determinant el que necessiten aprendre per assolir aquests objectius, i indicant les estratègies que poden aplicar per aconseguir-ho mitjançant una profunda reflexió sobre el seu propi procés d'aprenentatge a fi de treure'n les conclusions oportunes respecte a quin és el tipus d'estratègia d'aprenentatge més adient per a cadascú.

L'aprenentatge de la segona llengua estrangera pot contribuir notablement al cultiu de **la competència matemàtica** potenciant la capacitat per produir i interpretar informacions sobre aspectes quantitius i espacials de la realitat i per resoldre problemes relacionats amb la vida quotidiana i laboral.

D'altra banda, atès l'alt nombre de publicacions científiques fetes en llengües estrangeres, el seu estudi també proporciona un apropament al món físic immediat i una interacció responsable amb aquest, i contribueix així al treball de les competències bàsiques en ciència i tecnologia que promouen el desenvolupament del pensament científic expandint l'accés a dades, procediments i tècniques d'investigació, i també la capacitat de l'individu per identificar, plantejar i resoldre situacions de la vida quotidiana.

Els mitjans tecnològics són actualment els canals principals de transmissió lingüística. Les tecnologies de l'informació i la comunicació ofereixen la possibilitat de comunicar-se en temps real amb altres persones de qualsevol part del món i també faciliten l'accés senzill i immediat a un flux d'informació més gran. Aquests mitjans estan recollits en el currículum com a suports naturals dels textos orals o escrits que l'estudiant haurà de produir, comprendre i processar, per la qual cosa **la competència digital** forma part substancial de la competència en comunicació lingüística.

L'aprenentatge de llengües estrangeres suposa necessàriament una actitud oberta envers els altres; els nous coneixements i actituds han de desenvolupar l'habilitat per comprendre la realitat social del món plural on vivim i per exercir una ciutadania democràtica, segura de si mateixa però alhora íntegra, solidària, responsable i honesta.

En la **competència social i cívica** són cabdals l'habilitat per interactuar eficaçment en l'àmbit públic, manifestar solidaritat i interès pels problemes de la comunitat; i el respecte i defensa dels drets humans. El caràcter relatiu dels costums, les pràctiques i les idees és una circumstància que s'ha d'entendre com una oportunitat d'enriquiment mutu i d'evitació o resolució de conflictes de manera satisfactòria per a totes les parts.

La competència social i cívica, i la consciència i l'expressió culturals, tant les circumscrites als entorns més immediats com les pròpies d'àmbits cada vegada més amplis d'actuació, formen part així de les habilitats que comprèn una competència intercultural integrada en l'aprenentatge d'aquesta matèria.

Les llengües estrangeres són ara més que mai, i especialment a les Illes Balears, la porta a un món interessants d'possibilitats en el terreny laboral i professional, i el currículum pretén fomentar l'emprenedoria com a actitud davant la vida, incorporant activitats concretes en les quals l'estudiant aprèn a ser crític, creatiu i compromès.

L'articulació clara i convincent de pensaments i idees i la capacitat d'assumir riscos, juntament amb la gestió adequada de la interacció i l'estímul que suposa comunicar-se en altres llengües per enfrontar nous reptes o resoldre problemes en escenaris complexos, són fonamentals en el **desenvolupament de l'esperit emprenedor**.

L'enfocament orientat a l'acció adoptat en el currículum bàsic es concentra en l'estudiant, que és qui aprèn, construeix les seves competències i les utilitza, tant per dur a terme les tasques d'aprenentatge a l'aula com les que requereix la comunicació real. Per tant, la matèria de segona llengua estrangera contribueix decisivament al desenvolupament de destreses essencials del sentit de la iniciativa en especial pel que fa a les activitats d'expressió i interacció oral i escrita, en les quals, des de la seva mateixa planificació, els alumnes han de prendre decisions sobre què dir i com fer-ho, a través de quin canal i amb quins mitjans, en quines circumstàncies i depenent de quines expectatives i reaccions dels interlocutors, tot això a fi de complir el propòsit comunicatiu que es persegueix amb el major grau possible d'èxit. La tria i l'aplicació conscient de les estratègies de comunicació, d'organització del discurs, de control sobre la seva execució preparen els estudiants per assumir les seves responsabilitats, trobar seguretat en les pròpies capacitats, reforçar la seva identitat i regular el seu comportament.

L'aprenentatge d'una llengua estrangera col·labora en el desenvolupament de la **competència de consciència i expressions culturals** emprant models lingüístics que contenguin produccions amb un component cultural al mateix temps que permet valorar la llibertat d'expressió, el dret a la diversitat i la importància del diàleg intercultural. Es tracta per tant d'una competència que facilita expressar-se, comunicar-se, comprendre i enriquir-se amb diferents realitats i produccions del món de l'art i de la cultura al considerar-los part del patrimoni cultural dels pobles.

5. ELEMENTS TRANSVERSALS

Segons l'article 13 del Decret 34/2015 del 15 de maig, el professor en la mesura que sigui possible haurà d'assegurar l'assoliment dels següents elements transversals incloent-los en els processos d'aprenentatge i ensenyament:

1. La comprensió lectora, l'expressió oral i escrita, la comunicació audiovisual, les tecnologies de la informació i la comunicació, l'emprenedoria i l'educació cívica i constitucional es treballarà en la matèria de llengua francesa.
2. Es fomentarà el desenvolupament dels valors que promoguin la igualtat efectiva entre homes i dones i la prevenció de la violència de gènere, i dels valors inherents al principi d'igualtat de tracte i de no-discriminació per qualsevol condició o circumstància personal o social. Es evitarà els comportaments i els continguts sexistes i els estereotips que suposin discriminació.

3. Es fomentarà l'aprenentatge de la prevenció i la resolució pacífica de conflictes en tots els àmbits de la vida personal, familiar i social, així com dels valors que sustenten la llibertat, la pau, la justícia, la igualtat, el pluralisme polític, la democràcia, el respecte als drets humans i a les persones amb discapacitat, el rebuig a la violència, el respecte i la consideració a les víctimes del terrorisme, la pluralitat, el respecte a l'Estat de dret i la prevenció del terrorisme i de qualsevol altre tipus de violència.

4. Amb l'ajuda de les diferents institucions educatives es prendran les mesures necessàries perquè els alumnes participin en activitats que els permetin desenvolupar la creativitat, la sensibilitat artística, l'autonomia, la iniciativa, la feina en equip, l'esperit emprenedor, la confiança en un mateix i el sentit crític. Formarà part de l'esperit de l'assignatura la conscienciació de l'importància de l'activitat física, la dieta equilibrada en el comportament juvenil per afavorir una vida activa, saludable.

6. ORIENTACIONS METODOLÒGIQUES

En l'equació de l'aprenentatge i l'adquisició d'una llengua estrangera intervenen moltes variables: dimensions del grup, diversitat de nivells, ritmes i estils d'aprenentatge, motivació, recursos, interessos, capacitats, etc. Les interaccions entre els membres del grup classe han de ser fonamentalment comunicatives, que estimulin la parla, significatives, autèntiques i motivadores.

Atesa la importància atorgada pel MECR a la finalitat eminentment real i pràctica d'aquesta matèria, l'aprenentatge basat en tasques resulta especialment rellevant. En el procés de desenvolupament de la tasca programada la capacitat comunicativa de l'aprenent es desprèn de forma natural de les activitats implícites en la resolució dels problemes presentats i la posterior anàlisi i reflexió. A fi que l'aprenentatge sigui significatiu i tingui efectes a llarg termini, aquestes activitats han de ser competencials, assequibles i estimulants per a cada grup depenent de les seves característiques. El joc estructurat dins els continguts curriculars és una part important per simular situacions diferents de la vida real o fictícia que ens ajudaran en el procés d'aprenentatge.

Aprendre per repetició, ja sigui repetir paraules o estructures segons els nivells, o recitar un poema o una cançó formen part de l'aprenentatge a l'ESO, ja que millora la pronunciació i ajuda a la confiança que l'alumne té en l'ús de la llengua estrangera.

Considerant els objectius finals de proporcionar als aprenents les eines necessàries per a saber escoltar, parlar, conversar, llegir i escriure en la llengua objecte d'aprenentatge, és palesa la necessitat de fomentar que les interaccions lingüístiques que acompanyaran aquest procés siguin en la llengua estrangera.

És primordial que el professor s'expressi en la llengua meta sempre que sigui possible i que encoratgi els en l'ús progressiu de la llengua que estan aprenent.

La comunicació s'ha de prioritzar sobre la precisió als primers nivells de coneixement, per contribuir a desenvolupar en els alumnes la capacitat d'expressar-se adequadament en públic amb estratègies pròpies d'aquest context comunicatiu. La motivació és un factor essencial en la consecució d'aquest objectiu; és convenient aprofitar-la, evitant interrompre el procés comunicatiu tot i la desviació temporal dels objectius programats o la excessiva presència d'errors. Aquests han de ser tractats, en el moment adequat, com una oportunitat d'aprenentatge necessària per reflexionar i aprendre.

Per a atendre els diferents estils d'aprenentatge i fer les activitats més motivadores, el docent ha d'oferir la més ampla varietat de fonts i recursos que tenguin a l'abast.

Tot i prioritzar un enfocament metodològic comunicatiu, la varietat de situacions i estils d'aprenentatge fa convenient considerar un enfocament eclèctic que aprofiti els avantatges de cada metodologia en la proporció adequada.

La disposició de l'aula ha d'afavorir la comunicació i el desenvolupament d'activitats cooperatives evitant limitar-se a la disposició tradicional, incloent-hi la utilització d'espais alternatius tant dins com fora del centre. Dins el grup classe hi trobam una gran heterogeneïtat de perfils i estils d'aprenentatge. Per poder atendre millor les necessitats educatives dels alumnes de llengües estrangeres, es poden fer activitats en parelles o petits grups en funció de les característiques de les tasques proposades, dels objectius didàctics i del perfil dels alumnes. Els agrupaments han d'afavorir el desenvolupament acadèmic dels alumnes així com també la seva integració social en el grup classe creant un entorn de treball relaxat, dinàmic i d'estudi. A fi que l'aprenentatge sigui més profitós i motivador. S'ha de programar una àmplia varietat de tasques distribuïdes temporalment d'acord amb una estructura i planificació prèvia susceptible de ser modificada depenent del desenvolupament de la sessió.

L'avaluació ha de formar part integral del procés d'ensenyament-aprenentatge. Per ser objectiva, es basarà en instruments el més variats possible i en procediments d'avaluació formal i informal, com ara observacions sistemàtiques de la feina dels alumnes, rúbriques, presentacions orals, proves objectives orals i escrites, entrevistes amb els alumnes, etc... S'ha d'avaluar tant el procés com el resultat tenint en compte el punt de partida de l'alumne i el seu progrés durant l'any en curs.

Els professors duran a terme una pràctica docent flexible i reflexiva i una avaluació contínua i constant de les capacitats, habilitats, actituds i assoliment dels objectius plantejats durant el desenvolupament de les tasques d'aprenentatge. Aquesta retroalimentació condiona les actuacions i planificacions d'actuacions posteriors.

La reflexió sobre aquest procés per part d'ambdós protagonistes és en realitat una finalitat en si mateixa que ha de permetre a l'alumne desenvolupar la competència de l'aprenentatge autònom al llarg de la vida, i als professors plantejar-se la idoneïtat de la seva presa de decisions.

Els alumnes han de participar activament en l'avaluació del seu propi aprenentatge fent ús d'estratègies com l'autoavaluació i la coavaluació i considerant els errors com a oportunitats reals i necessàries per avançar.

El docent assumeix el paper de facilitador, orientador i promotor del desenvolupament competencial dels alumnes dissenyant activitats comunicatives mitjançant pràctiques de treball individual i cooperatiu, aplicant mesures de flexibilització i mecanismes de reforç i ampliació. Conseqüentment, el docent facilita l'aprenentatge que els ha de guiar en el seu camí cap a l'aprenentatge autònom. Per poder respondre a les necessitats dels alumnes de llengua estrangera, el professor ha de tenir una perspectiva flexible de la programació i de les seves activitats.

És primordial una exposició continuada a la llengua oral perquè els alumnes adquireixen una correcta pronunciació, entonació i accentuació, i també un repertori lèxic, estructures i fórmules d'ús diari a partir de les quals poder expressar les seves vivències personals i necessitats immediates, que afavoreixin d'aquesta manera un aprenentatge significatiu.

7. CONTINGUTS i CRITERIS D' AVALUACIO PER CURSOS

7.1. 2n ESO

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS
Continguts
Estratègies de comprensió: 1. Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema. 2. Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants). 3. Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context. 4. Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal. Funcions comunicatives: 1. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

2. Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
3. Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats.
4. Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
5. Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
6. Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
7. Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

Estructures sintacticodiscursives.

1. Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

2. Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació

Identificar el sentit general, els punts principals i la informació més important en textos orals breus i ben estructurats, transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a velocitat lenta, en un registre formal, informal o neutre, i que versin sobre assumptes habituals en situacions quotidianes o sobre aspectes concrets de temes generals o del propi camp d'interès en els àmbits personal, públic, i educatiu, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, els punts principals o la informació més important del text.

Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic), comportament (gests, expressions facials, ús de la veu, contacte visual) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text (p. ex., una petició d'informació, un avís o un suggeriment) i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual). Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir

del context i del co text, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús freqüent, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Capta la informació més important d'indicacions, anuncis, missatges i comunicats breus i articulats de manera lenta i clara (p. ex., en estacions o aeroports), sempre que les condicions acústiques siguin bones i el so no estigui distorsionat.

2. Entén els punts principals del que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades.

3. Comprèn, en una conversa informal en què participa, descripcions, narracions i opinions formulats en termes senzills sobre assumptes pràctics de la vida diària i sobre aspectos generals de temes del seu interès, quan se li parla amb claredat, a poc a poc i directament i si l'interlocutor està disposat a repetir o reformular allò que ha dit.

4. Comprèn, en una conversa formal en què participa (p. ex., en un centre d'estudis), preguntes senzilles sobre assumptes personals o educatius, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, aclareixi o elabori alguna cosa del que se li ha dit.

5. Identifica les idees principals de programes de televisió sobre assumptes quotidians o del seu interès articulats amb lentitud i claredat (p. ex., notícies o reportatges breus), quan les imatges constitueixen gran part del missatge.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació: Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Execució: 1. Expressar el missatge amb claredat i coherència, ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text. 2. Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles. 3. Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit. 4. Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics: 1. Definir o parafrasejar un terme o expressió. Paralingüístics i paratextuals

— Demanar ajuda.

— Assenyalar objectes, usar d'íctics o fer accions que aclareixen el significat.

— Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures,

contacte visual o corporal, proxèmica).

— Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives: 1. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials. 2. Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats. 3. Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs. 4. Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells,

advertències i avisos.

— Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la

confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.1

Lèxic oral d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport;

viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials;

alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn

natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació

Produir textos breus i prou comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge molt senzill, en els quals es dóna, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes quotidians i assumptes coneguts o d'interès personal i educatiu, encara que es produeixin interrupcions o vacil·lacions, es facin necessàries les pauses i la

reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions, i l'interlocutor hagi de sol·licitar que se li repeteixi o reformuli el que s'ha dit. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura molt simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge als recursos de què es disposa, o la reformulació o explicació d'elements.

Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, actuant amb prou propietat i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions principals requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius senzills d'ús més comú per organitzar el text.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i de mecanismes senzills de cohesió i coherència (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors conversacionals d'ús molt freqüent).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació i opinions breus, senzilles i concretes, en situacions habituals i quotidianes.

Pronunciar i entonar de manera prou comprensible, encara que resulti evident l'accent estranger, es cometin errors de pronunciació esporàdics, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions o aclariments.

Emprar frases curtes i fórmules en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, encara que calgui interrompre el discurs per cercar paraules o articular expressions i per reparar la comunicació.

Interactuar de manera simple en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que puguin donar-se desajusts en l'adaptació a l'interlocutor.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Fa presentacions breus i assajades, seguint un guió escrit, sobre aspectes concrets de temes generals o relacionats amb aspectes bàsics dels seus estudis, i respon a preguntes breus i senzilles dels oients sobre el contingut d'aquestes si s'articulen clarament i lentament.

2. Se'n desfà amb prou eficàcia en gestions i transaccions quotidianes, com ara els viatges, l'allotjament, el transport, les compres i el lleure, seguint normes de cortesia bàsiques (salutació i tractament).

3. Participa en converses informals breus, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, en les quals estableix contacte social, intercanvia informació i expressa opinions de manera senzilla i breu, fa invitacions i oferiments, demana i ofereix coses, demana i dóna indicacions o instruccions, o discuteix les passes que cal seguir per fer una activitat conjunta.

4. Es desenvolupa de manera simple en una conversa formal o entrevista (p. ex., per fer un curs d'estiu), aportant la informació necessària, expressant de manera senzilla

les seves opinions sobre temes habituals, i reaccionant de forma simple davant comentaris formulats de manera lenta i clara, sempre que pugui demanar que se li repeteixin els punts clau si ho necessita.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

1. Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
2. Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
3. Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals).
4. Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
5. Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
6. Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

1. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
2. Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
3. Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
4. Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos. — Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
5. Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
6. Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
7. Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
8. Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.1

Lèxic escrit d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i

activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Identificar la idea general, els punts més rellevants i la informació important en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus i ben estructurats escrits en un registre neutre o informal, que tractin d'assumptes habituals en situacions quotidianes, d'aspectes concrets de temes d'interès personal o educatiu, i que contenguin estructures senzilles i un lèxic d'ús freqüent.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió de la idea general, els punts més rellevants i la informació important del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure, condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més importants del text i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius senzills d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual).

Aplicar a la comprensió del text els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen.

Reconèixer les principals convencions ortogràfiques, tipogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú (p. ex., %), i els seus significats associats.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Identifica, amb ajuda de la imatge, instruccions generals de funcionament i ús d'aparells d'ús quotidià (p. ex., una màquina expendedora), i també instruccions clares per dur a terme activitats i normes de seguretat bàsiques (p. ex., en un centre d'estudis).

2. Comprèn correspondència personal senzilla en qualsevol format en la qual es parla d'un mateix; es descriuen persones, objectes, llocs i activitats; es narren esdeveniments passats, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i plans, i opinions sobre temes generals, coneguts o del seu interès.

3. Entén la idea general de correspondència formal en la qual se l'informa sobre assumptes del seu interès en el context personal o educatiu (p. ex., sobre un curs d'estiu).

4. Capta el sentit general i alguns detalls importants de textos periodístics molt breus en qualsevol suport i sobre temes generals o del seu interès si els nombres, els noms, les il·lustracions i els títols constitueixen gran part del missatge.

5. Entén informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats sobre temes relatius a assumptes del seu interès (p. ex., sobre una ciutat), sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

1. Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

2. Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

1. Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

2. Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

3. Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

1. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

2. Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

3. Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

4. Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

5. Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

6. Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

7. Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

8. Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

9. Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.1

Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Escriure, en paper o en suport digital, textos breus, senzills i d'estructura clara sobre temes habituals en situacions quotidianes o del propi interès, en un registre neutre o informal, utilitzant recursos bàsics de cohesió, les convencions ortogràfiques bàsiques i els signes de puntuació més freqüents.

Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, respectant les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponentes més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més habitual per organitzar el text escrit de manera senzilla.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius molt freqüents).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació i breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes.

Conèixer i aplicar, de manera suficient perquè el missatge principal quedi clar, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules), i també les convencions ortogràfiques freqüents en la redacció de textos molt breus en suport digital.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Completa un qüestionari senzill amb informació personal bàsica i relativa als seus interessos o aficions (p. ex., per associar-se a un club internacional de joves).

2. Escriu notes i missatges (SMS, WhatsApp, Twitter), en els quals fa comentaris molt breus o dona instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la

vida quotidiana i del seu interès, respectant les convencions i les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants.

3. Escriu correspondència personal breu en la qual s'estableix i manté el contacte social (p. ex., amb amics en altres països), s'intercanvia informació, es descriuen en termes senzills esdeveniments importants i experiències personals, i es fan i s'accepten oferiments i suggeriments.

4. Escriu correspondència formal molt bàsica i breu, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, fonamentalment per sol·licitar informació, i observa les convencions formals i les normes de cortesia bàsiques d'aquest tipus de textos.

7.2. 4t D'ESO.

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

Estratègies de comprensió:

1. Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema. 2. Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

3. Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

4. Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

1. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

2. Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

3. Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats.

4. Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

5. Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

6. Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

7. Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

Estructures sintacticodiscursives.

1. Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

2. Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Identificar el sentit general, els punts principals i la informació més important en textos orals breus i ben estructurats, transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a velocitat lenta, en un registre formal, informal o neutre, i que versin sobre assumptes habituals en situacions quotidianes o sobre aspectes concrets de temes generals o del propi camp d'interès en els àmbits personal, públic, i educatiu, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, els punts principals o la informació més important del text.

Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic), comportament (gests, expressions facials, ús de la veu, contacte visual) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text (p. ex., una petició d'informació, un avís o un suggeriment) i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual). Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del co text, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús freqüent, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Capta la informació més important d'indicacions, anuncis, missatges i comunicats breus i articulats de manera lenta i clara (p. ex., en estacions o aeroports), sempre que les condicions acústiques siguin bones i el so no estigui distorsionat.

2. Entén els punts principals del que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades.

3. Comprèn, en una conversa informal en què participa, descripcions, narracions i opinions formulats en termes senzills sobre assumptes pràctics de la vida diària i sobre aspectos generals de temes del seu interès, quan se li parla amb claredat, a poc a poc i directament i si l'interlocutor està disposat a repetir o reformular allò que ha dit.

4. Comprèn, en una conversa formal en què participa (p. ex., en un centre d'estudis), preguntes senzilles sobre assumptes personals o educatius, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, aclareixi o elabori alguna cosa del que se li ha dit.

5. Identifica les idees principals de programes de televisió sobre assumptes quotidians o del seu interès articulats amb lentitud i claredat (p. ex., notícies o reportatges breus), quan les imatges constitueixen gran part del missatge.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació: Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Execució: 1. Expressar el missatge amb claredat i coherència, ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text. 2. Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles. 3. Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit. 4. Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics: 1. Definir o parafrasejar un terme o expressió. Paralingüístics i paratextuals

— Demanar ajuda.

— Assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat.

— Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures,

contacte visual o corporal, proxèmica).

— Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives: 1. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials. 2. Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats. 3. Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs. 4. Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells,

advertències i avisos.

- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.1

Lèxic oral d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Produir textos breus i prou comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge molt senzill, en els quals es dona, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes quotidians i assumptes coneguts o d'interès personal i educatiu, encara que es produeixin interrupcions o vacil·lacions, es facin necessàries les pauses i la reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions, i l'interlocutor hagi de sol·licitar que se li repeteixi o reformuli el que s'ha dit. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura molt simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge als recursos de què es disposa, o la reformulació o explicació d'elements.

Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, actuant amb prou propietat i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions principals requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius senzills d'ús més comú per organitzar el text.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i de mecanismes senzills de cohesió i coherència (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors d'ús molt freqüent).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació i opinions breus, senzilles i concretes, en situacions habituals i quotidianes.

Pronunciar i entonar de manera prou comprensible, encara que resulti evident l'accent estranger, es cometin errors de pronunciació esporàdics, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions o aclariments.

Emprar frases curtes i fórmules en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, encara que calgui interrompre el discurs per cercar paraules o articular expressions i per reparar la comunicació.

Interactuar de manera simple en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que puguin donar-se desajusts en l'adaptació a l'interlocutor.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Fa presentacions breus i assajades, seguint un guió escrit, sobre aspectes concrets de temes generals o relacionats amb aspectes bàsics dels seus estudis, i respon a preguntes breus i senzilles dels oients sobre el contingut d'aquestes si s'articulen clarament i lentament.
2. Se'n desfà amb prou eficàcia en gestions i transaccions quotidianes, com ara els viatges, l'allotjament, el transport, les compres i el lleure, seguint normes de cortesia bàsiques (salutació i tractament).
3. Participa en converses informals breus, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, en les quals estableix contacte social, intercanvia informació i expressa opinions de manera senzilla i breu, fa invitacions i oferiments, demana i ofereix coses, demana i dóna indicacions o instruccions, o discuteix les passes que cal seguir per fer una activitat conjunta.
4. Es desenvolupa de manera simple en una conversa formal o entrevista (p. ex., per fer un curs d'estiu), aportant la informació necessària, expressant de manera senzilla les seves opinions sobre temes habituals, i reaccionant de forma simple davant comentaris formulats de manera lenta i clara, sempre que pugui demanar que se li repeteixin els punts clau si ho necessita.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

1. Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
2. Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
3. Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals).
4. Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
5. Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
6. Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

1. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
2. Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
3. Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
4. Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos. — Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
5. Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
6. Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
7. Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
8. Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.1

Lèxic escrit d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Identificar la idea general, els punts més rellevants i la informació important en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus i ben estructurats escrits en un registre neutre o informal, que tractin d'assumptes habituals en situacions quotidianes, d'aspectes concrets de temes d'interès personal o educatiu, i que contenguin estructures senzilles i un lèxic d'ús freqüent.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió de la idea general, els punts més rellevants i la informació important del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure, condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més importants del text i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius senzills d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual).

Aplicar a la comprensió del text els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats generals associats (per exemple: estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen.

Reconèixer les principals convencions ortogràfiques, tipogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú (p. ex., %), i els seus significats associats.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identifica, amb ajuda de la imatge, instruccions generals de funcionament i ús d'aparells d'ús quotidià (p. ex., una màquina expendedora), i també instruccions clares per dur a terme activitats i normes de seguretat bàsiques (p. ex., en un centre d'estudis).
2. Comprèn correspondència personal senzilla en qualsevol format en la qual es parla d'un mateix; es descriuen persones, objectes, llocs i activitats; es narren esdeveniments passats, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i plans, i opinions sobre temes generals, coneguts o del seu interès.
3. Entén la idea general de correspondència formal en la qual se l'informa sobre assumptes del seu interès en el contexto personal o educatiu (p. ex., sobre un curs d'estiu).
4. Capta el sentit general i alguns detalls importants de textos periodístics molt breus en qualsevol suport i sobre temes generals o del seu interès si els nombres, els noms, les il·lustracions i els títols constitueixen gran part del missatge.
5. Entén informació específica i essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats sobre temes relatius a assumptes del seu interès (p. ex., sobre una ciutat), sempre que pugui tornar a llegir les seccions difícils.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

1. Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer

eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

2. Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

1. Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

2. Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

3. Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

1. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

2. Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

3. Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

4. Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

5. Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

6. Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

7. Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

8. Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

9. Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.1

Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Escriure, en paper o en suport digital, textos breus, senzills i d'estructura clara sobre temes habituals en situacions quotidianes o del propi interès, en un registre neutre o informal, utilitzant recursos bàsics de cohesió, les convencions ortogràfiques bàsiques i els signes de puntuació més freqüents.

Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, respectant les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més habitual per organitzar el text escrit de manera senzilla.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius molt freqüents).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació i breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes.

Conèixer i aplicar, de manera suficient perquè el missatge principal quedi clar, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules), i també les convencions ortogràfiques freqüents en la redacció de textos molt breus en suport digital.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Completa un qüestionari senzill amb informació personal bàsica i relativa als seus interessos o aficions (p. ex., per associar-se a un club internacional de joves).

2. Escriu notes i missatges (SMS, WhatsApp, Twitter), en els quals fa comentaris molt breus o dona instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana i del seu interès, respectant les convencions i les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants.

3. Escriu correspondència personal breu en la qual s'estableix i manté el contacte social (p. ex., amb amics en altres països), s'intercanvia informació, es descriuen en termes senzills esdeveniments importants i experiències personals, i es fan i s'accepten oferiments i suggeriments (p. ex., es cancel·len, confirmen o modifiquen una invitació o uns plans).

4. Escriu correspondència formal molt bàsica i breu, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, fonamentalment per sol·licitar informació, i observa les convencions formals i les normes de cortesia bàsiques d'aquest tipus de textos.

8. CONTINGUTS DISTRIBUÏTS TEMPORALMENT.

8.1. 2n D'ESO

Primera avaluació

Unitat 0: BONJOUR!

Continguts lexicals, fonètics, gramaticals i culturals: Saludar i presentar-se. Interactuar a classe de francès de forma bàsica. Els pronoms personals subjectes. Present d'indicatiu del verb *être* i *s'appeler* (singular). L'alfabet, el ritme de la frase i l'accent tònic.

Unitat 1: BIENVENUE!

Continguts comunicatius, lexicals, fonètics, gramaticals i culturals: Presentar qualcú. Presentar-se i demanar i donar informació. Els verbs *avoir* i *habiter*. Els nombres fins al 100. El nom de països i de les professions. La frase declarativa i interrogativa. La francofonia i els seus símbols.

Projet 1: Image: Grand-Place, Bruxelles// Production

: Réaliser une affiche pour se présenter.

Segona avaluació

Unitat 2: EN FAMILLE

Continguts comunicatius, lexicals, fonètics, gramaticals i culturals: Expressar els seus gustos. Parlar de la seva família i dels animals domèstics. Demanar i dir la data. Els verbs *aimer* i *détester*. Els dies de la setmana i els mesos de l'any. Els sons [e] i [o]. *La bise*.

Unitat 3: EN VILLE!

Continguts comunicatius, lexicals, fonètics, gramaticals i culturals: Convidar, acceptar i rebutjar una invitació. Demanar i indicar un camí. Les preposicions de lloc. Els articles. Present de l'indicatiu: *aller*, *venir* i *prendre*; imperatiu. La ciutat i els mitjans de transport. Els sons [u] i [y]. *Le covoiturage*.

Projet 2: Image: Pont de la Concorde, Paris.

Production : Préparer une visite filmée de leur ville

Tercera avaluació

Unité 4: QUELLES SONT NOS HABITUDES ?

Continguts comunicatius, lexicals, fonètics, gramaticals i culturals: Comptar la seva rutina diària, demanar i dir l'hora. *On, faire de, jouer à/de* i la freqüència: *toujours, jamais d'habitude*. El verb *faire* i els pronominals. *La journée et l'heure, les activités quotidiennes, les sports et les loisirs. Les associations actives*. Els sons [ã] i [õ].

Bilan DELF 1: Entraînement à l'examen.

Projet 3 : Image: La routine de Monsieur Tout Le Monde !

Production : Préparer un Power Point de sa routine.

Lire : La BD.

8.2. 4t D'ESO

Primera Avaluació

Unité 0: SOUVIENS-TOI !

Continguts comunicatius, gramaticals, lexicals, fonètics i culturals: Interviewer quelqu'un. *La conjugaison*: les verbes en -er; avoir, être, aller, faire, vouloir, prendre, pouvoir, venir. Les phrases de la classe. Les lieux de la ville. La ville de Lyon et sa fête des Lumières. Les jeux: Les voisins, un casse-tête. Les genres et le nombre des adjectifs qualificatifs. L'impératif, les verbes pronominaux et le futur proche.

Projet 1: Image: « La voix : L'interview d'Anne Sila »

Production : Préparer un interview devant les copains de classe.

Unité 1: J'ADORE DESSINER !

Continguts comunicatius, gramaticals, lexicals, fonètics i culturals: Presentar i descriure una persona detalladament i parlar de la seva personalitat. Il / elle est, c'est, c'est un(e). Les pronoms relatifs (qui, que). À, en, au, aux + ville/pays. La négation. Le genre des adjectifs. Les adjectifs de personnalité (qualités et défauts). Pays et nationalités. Les signes du zodiaque. Les sons et les graphies: é, ée, és, éés.

Écrire et dessiner: Un profil caricatural!

Segona Avaluació

Unité 2: IL PLEUT DES CORDES !

Continguts comunicatius, gramaticals, lexicals, fonètics i culturals: La météo, les saisons, les points cardinaux et les sensations physiques. Les adjectifs démonstratifs et les possessifs. Les verbes impersonnels et les verbes irréguliers: connaître et savoir. Proposer et refuser une proposition. Phonétique: Les voyelles [o] et [oe].

Unité 3: BON APPÉTIT !

Continguts comunicatius, gramaticals, lexicals, fonètics i culturals: La nourriture, les boissons, les plats et le menu. Les articles partitifs. Les verbes en –er comme : acheter, manger ; en –ir comme finir et choisir et le verbe boire. La quantité. La phonétique : les sons [b] et [v].

Ecouter : choisir un menu.

Parler : Commander un menu.

Projet: Image: Marché de Cherbourg, Normandie.

Production: Filmer une vidéo en préparant une crêpe.

Tercera Avaluació

Unité 4: ON DÉMÉNAGE !

Continguts comunicatius, gramaticals, lexicals, fonètics i culturals: Les pièces de la maison, les meubles et les tâches ménagères. Les verbes en –cer comme commencer. Les adverbes de lieu. Les verbes irréguliers sortir et partir. La fréquence. Phonétique : Les sons [z] et [wa].

Lire: Bienvenue dans notre maison insolite !

Parler: Décrire une maison et s'organiser pour répartir les tâches ménagères.

Unité 5: IL FAUT SOURIRE !

Continguts comunicatius, gramaticals, lexicals, fonètics i culturals: Les règles de la vie de la classe et les valeurs. Exprimer la possibilité, l'obligation. L'impératif affirmatif et négatif.

Ecouter : Témoignages: Nos projets solidaires.

Ecrire: Qu'est-ce que c'est pour toi la solidarité ?

Unité 6: ET MAINTENANT ?

Continguts comunicatius, gramaticals, lexicals, fonètics i culturals: Le système éducatif français et les activités pour apprendre. Le passé composé avec l'auxiliaire « avoir ». Les expressions de temps. Exprimer la cause, la conséquence et l'opposition. Phonétique: Le présent et le passé composé.

Ecouter: Message sur WhatsApp: Ça se passe bien dans ton nouveau collège ?

Lire: Ma vie scolaire.

Écrire: Un biographie.

Parler: Bien organisé son temps pendant les vacances.

Projet 3: Image: Musée d'Art moderne et contemporain, Strasbourg.

Production: Créer une affiche pour organiser un événement culturel dans le lycée.

9. AVALUACIÓ

Durem a terme diversos tipus d'avaluació en funció del moment del procés d'aprenentatge: **individual, formativa, sumativa, autoavaluació i coavaluació**. Hem creat rúbriques i graelles per poder estandarditzar els sistemes d'avaluació i per que ells i elles entenguin quins són els ítems que els hi demanarem a cada moment en tot el procés.

L'avaluació individual permet esbrinar els coneixements de francès que tenen els/les alumnes. Es fa un test de diagnòstic, que serà una prova de nivell diferenciant la puntuació obtinguda a cada nivell, a començament de curs i s'utilitzen els fulls d'autoavaluació per seguir el progrés de cadascú en la llengua, com ha après, la seva experiència anterior, etc. Quina ha estat la intervenció del professor/a a l'hora de donar les explicacions i de fer les aplicacions de la teoria a la pràctica.

L'avaluació dels coneixements previs es pot realitzar abans de començar cada unitat demanant als alumnes que endevinin de què tracten a partir del títol i mirant els objectius primordials detallats al començament de cada unitat, als quals se'ls pot remetre quan repassin per a un examen. Depenent de la unitat didàctica, aquestes proves de coneixements previs es faran de manera oral en començar cada unitat o per escrits preparant un formulari. Es determinarà en funció de la dificultat dels continguts a treballar.

També s'ha d'avaluar el progrés dels alumnes en un període de temps, és a dir, fer una **avaluació formativa**. Si un alumne/a que té un nivell baix veu com progressa i que el seu esforç es té en compte malgrat no arribi a l'aprovat, se sentirà més motivat per continuar treballant per tal d'aconseguir-ho si s'ha recopilat la suficient informació que ens digui que ha treballant tot els continguts. Això es fa fins i tot més palès en classes heterogènies en les quals els/les alumnes de més baix nivell sempre obtenen notes baixes, especialment si se'ls compara constantment amb alumnes més avançats. Si la nota final inclou un component de progrés, serà un factor especialment motivador i de justícia.

Les eines d'avaluació formativa poden ser les tasques, la participació, el comportament i l'actitud en general, el treball per parelles i en grups, el quadern, el progrés en parlar, escoltar, escriure i llegir. Es recomana comparar els resultats de l'avaluació formativa amb l'autoavaluació que els/les alumnes han fet en els fulls d'autoavaluació abans d'omplir el full d'avaluació sumativa de cadascú per registrar com han progressat durant l'any i per saber en quin moment del seu propi aprenentatge es troba cada alumne.

També podem fer ús dels resums, els mapes conceptuals i dels tests que les editorials Oxford i Maison des Langues posen al nostre abast sobretot pels alumnes nouvinguts i que comencen de zero. Sempre s'ha de dir quant i de quina manera comptarà en les seves notes, és a dir cada criteri d'avaluació.

Coavaluació

De la mateixa manera que es planteja el treball col·laboratiu per mitjà de les activitats en petits i grans grups també es considera l'avaluació conjunta entre els mateixos alumnes com un instrument molt vàlid perquè aprenguin a respectar i mostrar interès pel seu propi progrés i el dels companys. Aquesta corresponsabilitat comporta ser capaç de posar-se en lloc dels altres, prendre decisions, acceptar la crítica constructiva, valorar les diferències, reconèixer l'esforç dels companys en relació al propi.

Els espais idonis per dur a terme la coavaluació són: Durant i al final d'algunes de les activitats presentades per fer en parella o grup. Durant o al final de la implementació dels Projectes tant importants per aconseguir un aprenentatge competencial, aprendre a aprendre i aprendre al llarg de la vida. Després de dur a terme activitats de revisió al final de cada 3 unitats.

Avaluació diagnòstica		Avaluació formativa		Avaluació formativa	
QUÈ	COM	QUÈ	COM	QUÈ	COM
El nivell inicial	Test diagnòstic, prova de nivell Preguntes inicials	Evolució dels alumnes Processos d'A-E L'autoconcepte Participació	Observació directa Kahoot, Padlet, Canvas, Quizzlet Autoavaluació, coavaluació, rúbriques	Destreses	Exàmens, redaccions, gravacions i projectes.

9.1. CRITERIS DE QUALIFICACIÓ

El departament de francès segueix un criteri d'avaluació contínua. L'instrument principal d'avaluació seran els exàmens, proves i projectes amb què es valoraran les competències dels alumnes en les diferents destreses lingüístiques (ús de la llengua, comprensió escrita, expressió escrita, comprensió oral i expressió oral).

Es farà un projecte per avaluació que també s'avaluarà per destreses. L'actitud (participació a classe, puntualitat, comportament, realització de les tasques) també és part important de la nota i s'avaluarà mitjançant una rúbrica amb tots els ítems esmentats.

Els percentatges de les diferents parts són: **1. Gramàtica i vocabulari: 15%. 2. Comprensió lectora: 15%. 3. Producció escrita: 20%. 4. Producció oral: 20%. 5. Comprensió oral: 15%. 6. Actitud: 15%**

A cada avaluació es faran **dos exàmens i un projecte**. Com que l'assignatura de Francès segueix el criteri d'avaluació contínua, no es faran recuperacions, sinó que es comptaran els resultats del darrer examen.

Pel que fa a l'**actitud**, per avaluar-la farem servir una **rúbrica** mitjançant la qual observarem si els alumnes estan **atents** i concentrats a classe, si **participen**, si treballen en **grups** o de manera **individual**; **si fan els deures i si lliuren els treballs amb puntualitat**. Així mateix, es controlarà el quadern per assegurar-nos un seguiment de tot el procés d'ensenyament aprenentatge.

Donat que a setembre no haurà convocatòria extraordinària, els alumnes que tinguin alguna avaluació suspesa, podran **recuperar amb un examen final a juny** l'assignatura. Motiu pel qual, els alumnes han d'entendre que la feina s'ha de fer de manera constant com condició sense la qual és molt complicat poder recuperar la matèria del curs.

10. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT.

Sempre que un professor/a detecti alumnes amb dificultats per a aconseguir tant els objectius com les competències bàsiques del nivell curricular que té assignat, realitzarà una anàlisi detallada de les dificultats presentades per aquest alumne, per a proporcionar-li el material adequat a les seves necessitats curriculars perquè aconseguix els objectius del curs.

Aquest és el criteri per a la majoria d'alumnes d'incorporació tardana. Però, si es donés el cas d'un alumne NEE, es recorreria al Departament d'Orientació per a realitzar-li, després del diagnòstic oportú, l'adaptació significativa (ACI) que es pertoqui.

Per la qual cosa, el treball per tasques que proposa el mètode de text i la utilització del internet afavoreix l'atenció a la diversitat, ja que l'alumne pot treballar a diferents ritmes i amb diferents nivells de dificultat.

Enguany haurà un grup d'alumnes de 4t d'ESO que es presentarà al nivell A1 de llengua francesa a través del Programa de l'Escola Oficial d'Idiomes, creat per la Conselleria d'Educació i Formació Professional per a fomentar l'estudi de diverses llengües estrangeres.

Per a la realització de les tasques que han de realitzar aquest alumnes s'intentarà sempre que sigui possible la col.laboració de l'auxiliar de conversa i de la professora titular per a organitzar totes les tasques enviades per l'Escola Oficial de Llengües.

Enguany l'optativa de francès compta amb grups massa nombrosos per a poder afavorir adequadament l'atenció a la diversitat.

11. MATERIALS I RECURSOS DIDÀCTICS.

- Llibres de text:

2n d'ESO: **Silhouette 1, Oxford, University Press, 2002 (Livre de l'élève avec version numérique.)

****Silhouette 1**, Oxford, University Press, 2022 (Cahier d'exercices avec version numérique.)

4t d'ESO: **Silhouette 2, Oxford, University Press, 2022 (Livre de l'élève avec version numérique).

****Silhouette 2**, Oxford, University Press, 2022 (Cahier d'exercices avec version numérique).

- Altres recursos didàctics:

Pissarres digitals i ordinadors per a poder utilitzar:

1._ Els recursos descarregables tant a la web Oxford Premiun.

2._ Diccionaris:

(www.larousse.fr/www.wordreference.com/<https://dictionnaire.lerobert.com>), revistes (<https://ptitlibe.liberation.fr/>), etc...

3.- Recursos del Departament de francès per a poder disfrutar de pel.lícules i llibres de lectura.

Tots aquest recursos esmentats integrem completament l'ús de les TIC a l'aula, el que permet als professors disposar d'una panòpia de possibilitats per a afrontar les necessitats tan diverses dels alumnes.

El criteri per a seleccionar els manuals de l'assignatura ha estat l'enfocament competencial basat en projectes i en competències digitals que compten amb les respectives llicències digitals per fer una feina més interactiva i multimèdia que sense dubtes ajuda a l'aprenentatge dels alumnes. A llengües estrangeres és molt important tenir un bon mètode d'aprenentatge multimèdia que ajuda a tenir diversitat i riquesa de continguts amb metodologia innovadora. Aquest mètode d'aprenentatge sempre serà una base tot i que mai serà l'únic material que s'utilitzarà a l'aula.

La professora realitza molt de material propis per dinamitzar les classes i per assimilar els continguts de la matèria i així aconseguir els objectius d'etapa i específics; així com els competències claus.

- Ús de les pissarres digitals i ordinadors ultraportàtils a l'aula.

L'ús de les pissarres digitals, projectors i ordinadors ultraportàtils a la matèria de francès s'ha convertit en una eina indispensable; ja que la digitalització definirà el futur laboral dels nostres alumnes. Tant és així que actualment estem en un procés de transició respecte a l'elecció dels llibres de text digitals.

És cert que poder projectar de forma interactiva les activitats de classe ajuda, de vegades, a mantenir l'atenció dels alumnes. A més facilita l'ús de recursos audiovisuals molt variats que per l'aprenentatge d'una llengua és molt enriquidor. Per tot això, l'ús de les TIC a l'aula de francès permet al professor no sols disposar d'una

panòpia de possibilitats per a afrontar les necessitats tan diverses dels alumnes, sinó també situar-los en un context de realitat lingüística.

12. ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES I EXTRAESCOLARS

L'organització d'activitats per la matèria de llengua francesa és molt complicada perquè l'oferta d'activitats des de les institucions tant públiques com privades és molt limitada. Així i tot, estarem pendents de qualsevol oportunitat que sigui viable com anar al cinema, teatre, museus o qualsevol proposta en llengua francesa, o bé, que giri entorn de la cultura dels països francòfons.

Per exemple, enguany és visitarà l'exposició: "*Personae. Màscara contra la Barbàrie*" en el Baluard, Museu d'Art Contemporani de Palma.

Finalment, si tot va bé, i gràcies a la subvenció que el nostre centre ha rebut en haver estat seleccionat per a participar en el programa "On va parlar français" de la Conselleria d'Educació i Formació Professional, el grup de 4t d'ESO farà un viatge a França a final del mes de març de 2023.

13. APROVACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ

Carmen Bautista com professora integrant del Departament de Francès, acorda aprovar la present programació pel curs 2022-23 amb el

VIS I PLAU

DIRECTOR

CAP DE DEPARTAMENT

PALMA, de de 2022

